

445 НАШ МЕЧ – НЕ З БЛИСКУЧОЇ СТАЛІ

Наш меч – не из стали блестящей

Русский текст: И. С. Проханов

A. Beirly

1. Наш меч – не з блис_ку_чо_ї ста_лі, і ко_ва_ний він не людь_

2. Кай_да_ни грі_ха роз_би_ва_є, сво_бо_ду і мир він да_

3. Від_то_чи_мо ж меч наш гост_рі_ше лю_бо_ві й мо_лит_ви вог_

_ми. Го_рить він вог_нем ві_ри й прав_ди, да_ро_ва_ний Бо_гом Са_

_є, у тем_ря_ві шлях про_кла_да_є, прав_ди_вим шля_хом тим ве_

_нем, під_ні_мем йо_го ми смі_лі_ше і пі_дем у бій за Вож_

_мим. Не ті_ло він люд_ське вра_жа_є, і кров він бра_тер_ську не

_де. Як світ_ло про_ни_зу_є су_тінь, так він про_ни_ка_є й сі_

_дем. З ме_чем цим не бій_мось ні_чо_го, і_дім з ним крізь мо_рок грі_

лле – він в ду_шу і в дух про_ни_ка_є і там від_сі_ка_є все зле.

_че. Від Гос_по_да меч наш мо_гут_ній, ми з цим не_здо_лан_ні ме_чем.

_ха, хай віч_не жи_ве Бо_же Сло_во у на_ших у_стах не сти_ха.